

вѣтва въ твоитѣ работи и да тръгнешъ по хлъзгавото.

Самокосовъ. Щомъ свѣта простира щедро ржце къмъ онѣзи, които шумятъ, нѣма защо да стоя въ сѣнка!

Несторовъ. Смертию смъртъ се казва то! Ха-ха-ха! Безсрамие... Опомнете се млади хора! По-добре сега отъ колкото утре... Този пътъ е гибеленъ!... Тю бре-е-е!

(Всички се изсмиватъ).

Несторовъ (ги изгледва съ съжеление и излиза).

XIX

(Следъ кжсо мълчание).

Самокосовъ. Наивникъ! Той мисли, че има още като него да гладуватъ и да работи само каквото той си ще.

Разпопова. Но той е голѣмъ художникъ. Нека не ви е обидно: но никой отъ васъ не го е постигналъ.

Стариновъ. Отъ жена по-глупаво нѣма.

Разпопова. Това се казва безсрамие.

Самокосовъ. Намѣрете нѣщо по-весело. И нека въ тоя хубавъ день не се обиждаме.

XX

(Влиза Каломановъ).

Каломановъ. Здравейте! Здравейте! Ето какво пише пресата за нашия първомайсторъ!

(Дава имъ вестници).

(Всѣки взима вестникъ и чете).